

உலகத்தில் உள்ள எல்லா நாடுகளிலும் வீரர்களைப் போற்றும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. எல்லா நாடுகளிலும் வீரர்களுக்குத் தனிச்சிறப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பழந்தமிழ் நாட்டில் வீரர்களுக்குத் தனிச்சிறப்பு இருந்ததைச் சங்ககாலப் புற இலக்கிய நூல்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது. பழந்தமிழர் போர்புரிவுற்ற கென்று தனியொரு இலக்கணம் கண்டனர். தமிழ்மொழியில் போர்பைப் பற்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள் பல இருக்கின்றன. அவர்கள் அவற்றிற்குப் புறப்பொருள் என்று பெயரிட்டிருந்தனர். தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வணைப் பாமலவை என்னும் இலக்கண நூல்கள் புறநானூறு போன்ற இலக்கிய நூல்களும் தமிழர்களின் வீரத்தையே பற்றியும் வீரத்தையே போற்றுவது பற்றியும் தனிவாக எழுத்துரைக்கின்றன. போரக்களத்தில் புறமுதுகிட்டு ஓடாமல் திறலோடு போர்செய்த வீரர்களைத் தமிழர் புகழ்ந்து பாராட்டினார்கள்; திறலோடு போர்செய்து களத்தில் வீழ்ந்து உயிர் விட்ட வீரர்களுக்கு நடுகல் நட்டு நினைவுச்சின்னம் அமைத்தனர். விறல் வீரர்களின் நினைவுக்காக நடுப்பட்ட நடுகற்களைப் பற்றிச் சங்கநூல்கள் விரிவாக விவரிக்கின்றன. பண்டகைகாலத்தில் போரக்களத்தில் பெருவீரங்காட்டிப் போர்புரிந்து வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களுக்கு அவன் வீழ்ந்த இடத்தில் நடுகல் நட்டு வழிபடும் வழக்கம் இருந்தது. இதனைச் சங்ககால மகிகள் வீரக்கல் அல்லது நினைவுக்கல் என வழங்கினர். வெட்சிப்போர், கரந்தைப்போர், உழிஞைப்போர், நொச்சிப்போர், தும்பைப்போர், வாகைப்போர் என்று போர் முறைகளைத் தமிழர் ஏழுவகைகளாகப் பிரித்திருந்தார்கள்; ஏழுவகையான போர்களிலே எந்தப் போரிலானாலும் ஒரு வீரன் திறலாகப் போர்செய்து உயிர் விட்டால் அந்த வீரர்க்கு நடுகல் நட்டு அவன் வீரத்தையே பாராட்டினார்கள்; சிறப்புச் செய்தார்கள். தமிழகத்தில் வீரக்கல் நடுகிற வழக்கம் மிகப் பழங்காலம் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளது. பழங்காலத்தில் நடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான நடுகற்கள் தமிழ்நாட்டிலே பல இடங்களில் காணக்கிடக்கின்றன. வீரர்களின் நினைவுக்காகக் கல் நடுவதையே திருக்குறள் இவ்வாறாக எழுத்துரைக்கிறது.

என்னமான் நிலன் மின் தவெவீர் பலரென்னை
முன்நின்ற கல்நின்றவர். (குறள் .771).

இலக்கியத்தில் நடுகல்: வீரத்தையே பாராட்டி நடுப்படுவதனால் நடுகல்லுக்கு வீரக்கல் என்றும் பெயர் உண்டு. காட்சி என்பது நடவணையின் கல்லை மலையில் கண்டு திரைநீந்தெடுப்பது. காலக்கோல் என்பது திரைநீந்தெடுத்த கல்லைக் கொண்டு வருவது. நீர்ப்படவை என்பது கொண்டுவந்த கல்லில் இறந்த வீரனுடைய பெயரையும் அவனுடைய சிறப்பையும் பொறித்து நீராட்பது. நடுதல் என்பது அந்த வீரக்கல்லை நடவணையின் இடத்தில் நட்டு அதற்கு மயிற்பீலிகளையும் மாலகையையும் சட்டிச் சிறப்பித்துச் செய்வது. வாழ்த்து என்பது யாரைக் காலக்கல் நடுபட்டதோ அந்த வீரனுடைய திறனையும் புகழையும் வாழ்த்திப் பாடுவது. கல்நாட்டு விழாவைக் கண்ட மட்டுமல்லாமல் சிறப்பான விரர்களும் வந்து சிறப்பித்துச் செய்வார்கள். தொல்காப்பியம் முதலாகப் பிற்கால இலக்கணநூலான நமீநாதம் மூடியும் உள்ள இலக்கணநூல்களில் நடுகல் எழுத்துலுக்குரிய இலக்கணம் கற்றுப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியர் காட்சி, காலக்கோல், நீர்ப்படவை, நடுதல், சீர்த்த

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

மரபின் பெரும்படவை வாழ் ததல என்ற நடுகல லுக குத துறகைகளை அளிக் கிறார் . அவற்றுள் பெரும்படையும் வாழ் ததுதலும் நடுகல வழிபாட்டகை காட்டுவன. வீ ரரின் பெயரும் பீ டும் எழுதப்பட டு, விளங்கிய நடுகற கள் வழிபடப்பட்ட வந்தமயைசை சங்க இலக கியங்களான பத துப்பாட்ட; எட்டுத்தொகை நபல கள் குறிப்பிடுகின்றன. பண்டதைத் தமிழர்கள் நடுகல லதைத் தயெ வமாக வழிபட்டனர் . போரில் இறந்த வீ ரனுகு நடுகல நட டு அவனுடயை வீ ரத்தபைப் போற்றினார்கள் . அதற்குரிய கல லை மலகை குச சனெறு தரே ந்தடுதது அதகைக் கொண்டு வந்து நீ ரில் இட்டு நீ ர்ப்படவை செய்து பிறகு அந்த வீ ரனுடயை பெயரையும் புகழயையும் அக கல லில் எழுதி அதை நடவணே டிய இடத்தில் நட டு மக கள் எல்லோரும் சரே ந்து சிறப்புச் செய்து வாழ் ததுவார கள் . நடுகற கோவில் களபைப் போன்ற அரசனபை புகதைத் இடத்தில் சமாதிக் கோயில் கள் உருவாயின. இக்கோவில் கள் பள்ளிப்படகைக் கோவில் கள் என்று கல வட்டுகளில் குறிக் கப்பெறுகின்றன. வடக கிருந்து (பட்டினி கிடந்து) உயிர விட்டவருக்கும் கண்ணகி போன்ற வீ ரபத்தினிக் கும் நடுகல நட டுச் சிறப்புச் செய்து உண்டு. கணவனோடு தீ யில் விழுந்து உடன் கட்டை ஏறின மகளிர் க்கும் நடுகல நட டுவது உண்டு. இது மஸ்திக் கல் (மாசதிக் கல்) என்று பெயர் பெறும் (வவே கட்டசாமி, 2001:256).

யாராகு நடுகல : போரில் வீ ரமரணம் அடந்த வீ ரர்களாகு மட்டுமன்றி வடக கிருந்து உயிர துறந்தவர்களாகு கும் உடன் கட்டை ஏறிய உத தமமாதர்களாகு கும் கோவில் கட்டியவர்களாகு கும் கால வாய் வட்டியவர்களாகு கும் நரபலியாக வட்டிண்டவர்களாகு கும் நற் காரியத்தின் பொருட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களாகு கும் நிரகைவர தல நிரமை ட்டல் ஆகிய போர்களில் ஈடுபட்டு இறந்த வீ ரர்களாகு கும் நடுகற கள் எடுக்கப்பட்டன. அப்படி இறந்த வீ ரர்களின் பீ டும் பெயரும் பொறிக் கப்பட்ட வீ ரக கல் நிலைநாட்டப்பட்டது. விலங்கினங்களிடமிருந்து ஊர் மக களகைக் காக கும் பொருட்டு விலங்குகளுடன் போரிட்டு மரணம் அடந்த வீ ரர்களாகு கும் நடுகல எடுக்கப்பட்டது. புவியுடன் போரிட்டு மாண்ட வின்றன் வடகன் என்னும் வீ ரனுகு எடுக்கப்பட்ட நடுகல மோத்தக கல் என்னுமிடத்தில் உள்ள கல வட்டு இதற்குச் சான றாகத் திகழ் கிறது. மனிதர்களாகு கும் மட்டுமன்றிச் செயற்கரிய செயல் செய்த விலங்குகளுக்கும் நடுகல எடுக்கப்பட்டது. கோவிவன் என்ற நாய் க்கு எடுக்கப்பட்டதுள்ள எடுத்தனபீர் நடுகல இதற்குச் சான றாக உள்ளது. சங்க காலத்திய நடுகற கள் இதுகாறும் கிடகை கவில் லை. கி.பி. 5-ஆம் நபற்றாண்டு முதல் 20-ஆம் நபற்றாண்டு வரயிலான காலப்பகுதியைச் சார ந்த நடுகற கள் பல தொல்பொருள் துறயின் மயுற் சியால் கண்டெடுக்கப்பட்டதுள்ளன. இவற்றின் அமபை பும் உருவமும் எழுத்தும் பலவகபை பட்டன. நடுகற களகைக் குலதயெ வமாகவும் சிறுதயெ வமாகவும் கருதி மக கள் வழிபடுகின்றனர் . நடுகல தயெ வங்களயைன்றிப் பிறதயெ வங்களை வழிபட்டமட்டுமே என்று மறக்கூடி மகளிர் கபீறியதாகப் பற்றநான்றி (335 : 9 – 12) கபீறுகிறது. பழந்தமிழரின் வீ ரவழிபாட்டு அபிபடயில் நடுகல தயெ வங்கள் தோன்றின. இந் நடுகல வழிபாட்டே பிற காலத்தில் சிறுதயெ வ வழிபாடு தோன்றக் காரணமாக அமநை தது எனும் ஒரு கருத்து அறிஞர்களிடயே நிலவுகிறது. இந் நடுகற கள் உள்ள இடங்கள் வட்டுவன கோவில் , வட்டியப்பன் கோவில் , பட்டான கோவில் , ஐயனாரப்பன் கோவில் , மீ னாரப்பன் கோவில் எனப் பல வறே பெயர்களால் குறிக் கப்படுகின்றன. நடுகற களின் வகைகள் : கற புகடயை பணை களுக்கு நாட்டப்படும் கல் மகாசதிக் கல் , மாசுதிக் கல் (மாஸ்திக் கல்) , சதிக் கல் என்று வழங்கப்பட்டது. கருநாடகமாநிலத்தில்

Written by - முனைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

மாசதிக கல் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. கணவன் இறந்தபோது, மனைவி உடன் கட்டையேறிய நினவைகச் சதிக் கறகள் எடுக்கப்பட்டன. இவகை கருநாடக மாநிலத்திலு் மகாசதிக கல் என்றும் உறாசன தோளுகல்லு என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இவகை கரேள மாநிலத்திலு் புலச்சிக் கல் என்றும் கசுராததுப் பகுதிகளிலு் பாலியா என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. இக்காலத்திலும் இவகை வீரமார்த்தி கோவிலு் என்றும் வீரமரணர்த்திக் கோவிலு் என்றும் அழகைக் கப்படுகின்றன. சமணப் பெரியார்கள் சல்லகேனை விரதம் இரூந்து உயிர்விட்டால் அவர்கட்கு நிசீ திககைக் கல் என்ற நினவைக கல் நாட்டுவது வழக்கம். இளகீ ரனார் சங்ககால நடுகல் நடுநிலை நடுகல் ஆக இரூந்ததாகவும் ஐயனாரிதனார் ஓங்கிய கல் ஆக இரூந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சரேன சங்குடடுவன் கண்ணகிக் கும் தன் தாயார்க்கும் கல் நடத்தனைச் சிலப்பதிகாரம் கபூகிறது. வடக்கிரூந்து இறந்தபோது கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு நடப்பட்ட கல் பற்றிப் புறநானுறு குறிப்பிடுகின்றது.

நடுகல் லின் சிற்ப அமதை: நடுகற்களிலு் வீரனது உருவம் போர்செய்யும் நிலையிலு் சதெக்கப்பட்டிருக்கும். வீரனின் இடையிலு் நீண்டதுணி சுற்றப்பட்டிருக்கும். தலையிலு் முடியலங்காரம் அல்லது கவசம் இரூக்கும். மிடுக்காகத் தோற்றமளிக்கும் வீரனின் இடக்கையில் கடியமும் சில சமயங்களிலு் வில்லும் காணப்படும். வலக்கையில் வாளும் அல்லது குறுவாளும் இரூக்கும். இவகை மங்கலப்பொருள்களாகக் கருதப்பட்டன. இறந்தவீரனின் உருவத்திற்குக் கீழே அல்லது மேலே கல் வட்டுப் பொறிக் கப்பட்டிருக்கும். பலவற்றிலு் கல் வட்டுகள் காணப்படவில்லை.

காணப்படும் இடங்கள்: தன்னிந்தியாவிலு் கருநாடகம், கரேளம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களிலு் நடுகற்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டிலு் சங்கலபட்டு, காஞ்சிபுரம், திருவள்ளூர், வேலூர், கடலூர், புதுச்சேரி, தருமபுரி, சலேம் ஆகிய இடங்களிலு் மிகுதியான நடுகற்கள் காணப்படுகின்றன. இரூப்பினும், இவகைகள் கருநாடகத்திலு் தான் அதிக எண்ணிக்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன (பாலுசாமி, 2009:189-190).

சங்க இலக்கியத்தில் நடுகல் வழிபாடு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. மக்கள் இவ் நடுகல் வழிபாட்டைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு அங்கமாகக் கடைப்பிடித்துள்ளனர். சங்க இலக்கியப் புத்தூப்பாட்டு நூல்களிலு் ஒன்றான மலபைகடாம் எனும் நூல் தொண்டமண்டலத்திற்குரிய நூலாகக் கருதப்படுகிறது. அந்நூல் தொண்டமண்டல மக்களின் வாழ்வியல் கபூகளை மிகத் தெளிவுபடக் கபூகிறது. அந்நூலிலு் நடுகல் வழிபாடு குறித்த செய்திகாணக்கிடக்கிறது. தொண்டமண்டல மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் பின்பற்றப்பட்ட பழக்க வழக்கங்களிலு் நடுகல் வழிபாடு சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

மணிகள் ஒலிக்கும் வேலினை உடைய மழுவர்கள் பகைபுலத்தில் இரூந்து பசுக்களகைக் கவரந்து வரமறவராகிய கரந்தவை வீரர்கள் அவர்களளை எதிர்த்துப் பசுக்களகைக் கொள்ள, அதனால் இறந்துபட்டோர்க்கு நடுகல் எடுத்து மயிலிறகு சட்டித்துபிகொட்டி அரிசியிலிருந்து தயாரித்த கள்ளோடு சமம் மறியாட்டுக் குட்டியபை பலிக்கொடுப்பர்; வழிபறிக் கள் வரால் இறந்துபட்டவர்களின் உடல்கள் புதகைக் கப்பெற்ற இடத்தில் நடப்பெற்ற நடுகற்கள் கரந்தவை வீரர்கள் வட்சி வீரர்கள் கொண்டுசென்ற ஆநிரகளை மீட்டுச்சென்று நடத்திய போரிலு் இறந்த கரந்தவை வீரர்களுக்கு அவர்களின் பெயர்கள் எழுதி நடப்பெற்ற நடுகற்கள் மயில் தோகை சட்டப்பெற்றும் வேல் கடியத்தையும் ஊன்றிகிடுகுப்பலகை வகைக் கப்பெற்றும்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையைப்பன், உதவிப் பரோசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

ஓரூமகன் அலல்து இலலளோள்

சரூமுகம் நோககிச் சலெகனெ விடும்மே (புறம் .279).

கரந்தபைப்போரில் இறந்துபோன ஓரூ வீ ரனுக்கு நடுகல் நடத்தை ஆவரர் மலங்கிழார் தம்முடைய பாடலில் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் :

நிரை இவண்தந்து நடுகல் ஆகிய (புறம் .261: 15).

புலவர் உறையார் இளம்பொன் வாணிகனார் கரந்தபைப்போரில் வீ ரமரணம் அடந்தது ஓரூ வீ ரக்கல் நடத்தபோது அவன்மீது கயைறுநிலை பாடினார். அந்த நடுகல்லின்மேல் அவனுடைய பெயரைப் பொறித்து மாலகைளாலும் மயிற்பீலிகளாலும் அழகுபடத்துயிரிந்துததை அவர் தமது பாடலில் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார் :

பரலுடமை மருங்கின் பதுக்கை சரேத்தி
மரல் வகுந்து தடாதுத சமெப்பங் கண்ணியடாது
அணிமயில் பீலிசுட்டி பெயர் பொறித்து
இனிநட்டனரே கல்லும் கன்றடாது
கறவதைந்து பகைவர் ஓட்டிய
நடுநுதகை கழிந்தமை அறியாது
இன்றும் வரும்கொல் பாணரது கடும்பே? (புறம் .264).

கோவலர் (ஆயர்) வளர்த்து வந்த பசுமந்தகைளைப் பகையரசனுடைய வீரர்கள் ஓட்டிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். இதனையறிந்த அவ்வீரர் வீரன் அவர்களைத் தொடர்ந்து சின்று வில்லை வளைத்து அம்புமாரி பொழிந்து பகைவரை ஓட்டித் தன்னீர்ப்பசுக்களை மீட்டுக்கொண்டான். ஆனால், வறறிப்பற்ற அவன் பகைவீரர்கள் எய்த அம்புகளினால் புண்பட்டு மாண்டபுனானான். திறலுடன் போர்செய்து மாண்டபுனான் அவ்வீரனுக்கு அவ்வீரர் கோவலர்கள் நடுகல் நடட்டார்கள். அந்த நடுகல்லுக்கு வளைக்கமைரத்துப்பிக்களினாலும் பனங்குறுத்துகளாலும் மாலகைள் கட்டிச்சுட்டி சிறப்புச் செய்தார்கள். இந்தச் செய்தியைச் சோண்டாது முகையலர் சிறு கருத்தும் பியார் தம்முடைய பாடலில் பின்வருமாறு கறியுள்ளார் :

ஊர்நனி இறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
ஓங்குநிலை வளைகை ஒள இணர் நறுவீப்
போந்தயைந்தடாட்டின் புனநை தனர் தடாதுதுப்
பல ஆர் கோவலர் படலை சுட்ட
கல் ஆயினையே கடும்மான் தனான்றல் (புறம் .265).

இன்னொரு ஊரில் பகைவர்கள் வந்து அவ்வீர்ப்பசுமந்தகைளைக் கவர்ந்து கொண்டபுனானார்கள். அப்போது அவ்வீரர் வீரன் அவர்களைத் தொடர்ந்து சின்று போராடி மந்தகைளை மீட்டுக்கொண்டான். ஆனால், பகைவர் எய்த அம்புகள் உடம்பில் பாய்ந்தபடியால் அவன் இறந்து போனான். அவனுக்காக நடவீரக்கல்லில் அவனுடைய பெயரைப் பொறித்து மயிற்பீலிகளினால் அக்கல்லை அழகுசெய்து போற்றினார்கள் என்று மருதன் இளநாகனார் எனும் புலவர் கீழ்க்கண்டவாறு பாடுகிறார் :

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

நடுநிலை நடுகல் நாட்பலிக் கட்டடும் (அகம் . 289 : 3).
 மரபுங் கல் நுணுகிய பனேம் மூதிர் நடுகல் (அகம் . 297: 7).
 புந் தலை சிதைத் த வந் தலை நடுகல் (அகம் . 343 : 5).
 அடுத் த நடுகல் ஆள் என உததைத் த (அகம் . 365 : 4).
 நிரநிலை நடுகல் பொருந் தி இமயைது (அகம் . 387 : 15).

நடுகல் ஆயினன் புரவலன் எனவே (புறம் .221:13).
 நிலைபெறும் நடுகல் ஆகியக் கண்ணும் (புறம் .223 : 3).
 நடுகல் பீ லிசுட்டி நார் அரி (புறம் .232. 3).
 நடுகல் கை தொழுகு பரவும் ஓடியாது (புறம் .306 : 4).
 நடுகல் பிறங்கிய உவல் இடும் புந் தலைப் (புறம் .314 : 3).
 புடநை நடு கல் லின் நாட்பலியிட்டி (புறம் .315 : 2).

தொண்டமண்டலப் பகுதி மக்களைப் பற்றிக் குறிக்கும் நபிலாகிய மலைபடுகடாம் எனும் நபிலில் நடுகல் வழிபாடு குறித்த செய்திகள் காணக்கிடக்கின்றன. மனம்பொருந்தாத பகைவர் தாம் தோற்றவிடத்து, வறெறியால் ஆரவாரம் செய்தபோது அதற்கு வெட்கப்பட்டவீரர், மறுபடியும் போர்புரிந்து தம் உயிரைக் கொடுத்துப் புகழ்பெற்று, நற்பெயரோடு நடுகல் லாய் நின்றோர் பலர். அக்கற்கள் முதுகிட்டுப் போனவரை இகழ்தல் போன்று தோன்றும். நடுகற்கள் உள்ள பிரிவுவழிகள் பல இன்பம் மிகுகின்ற தாளத்தையுடைய பாட்டு நடுகல் தயைவத்திற்கு விரும்பமாகும் வகையில் பழமையான மரபுடன் நும் யாழை இயக்கிப் பாடி விரைந்துசெல்லுங்கள், நீங்கள் வழிதெரியாமல் தவித்துத் திரும்பவும் அவ்விடத்திற்கும் வருவது போன்று புதிதாகச் செல்வோர் துன்பப்படாதிருக்கச் சந்திகளில் புல்லகை கையால் துடைத்து முடிபோட்டு வையுங்கள் என்ற கருத்துக்களில் நடுகல் வழிபாடு குறித்த செய்திகள் காட்டுகின்றன. இதனைப் பின்வரும் பாடல்களில் காணலாம்:

தளிபொழி கானம் தலதைவப் பலவே;
 ஒன்னாத் தவெவ் வர் உலவைவிடத்து ஆர்த்தனை
 நல் வழிக் கொடுத்து நானுடை மறவர்
 சொல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட
 கல் ஏசு கவலை எண்ணுமிகப் பலவே;
 இன்புறும் மூரற்கையும் பாட்டுவிரும்பு பாகத்
 தொன்றுஓழுகு மரபின் நும் மரபுபுகுத்துத் துனமைன்
 பண்டுகு அறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர
 சந்து நீ விப் புலமுடிந்து இடும்மின் (மலை.386 – 393).

நீங்கள் போகும் இடங்களில் வீரனின் பெயர் தெரியுமாறு கல்லை அகழ்ந்து எழுதிய தயைவத்தன்மை பொருந்திய நடுகற்கள் மரத்தினடியில் இல்லாத காட்கள் இகழும் தன்மையுடைய வழிகள் உள்ளன. நன்னனனோடு பொருந்தாத நீங்கிய அவன் ஏவலுக்குப் பணியாத பகைவர் வாழும் நினைத்தாலே நடுகல் கம் தரும் காட்டு வழிகளும் பல தனே பிலிற்றுக்கின்ற கண்ணியையும் தரேதை தருகின்ற கலிந்த கையையுடைய தனக்கென ஒன்றையும் கொள்ளாத நன்னனை நாடிச் செல்லுகின்றோம் என்று சொன்னால், மலேன செல்வமுடைய அவன் பழைய ஊர்களையே போன்றே இப்பகைவர் ஊர்களும் நமக்கு, அதனால் தங்கவணேடிய இடத்தில் தங்கி அச்சமில்லாமல் செல்லுங்கள் எனப் பதனைப் பின்வரும் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன:

Written by - முனைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

சலைலும துளேத துப பயெர் மரூங்கு அறிமார்

கல்லறிந்து எழுதிய நல்லரை மராஅத்த
கடவுள் ஓங்கிய காடாசு கவலை
ஓட்டாது அகன்ற ஓன்னாத் தவெவர்
சுட்டினும் பனிக் கும் சூரம்தவப் பலவடே;
தமேபாய் கண்ணித் தரேவீ சுகவிகை
ஓம்பா வள்ளல் படர்ந்திகும் எனினடே
மமேபட வறறுத்தஅவன் ததொல்திணை மஃதஃர்
ஆங்கனம் அற்றே நம் மனாரைக்கடே,
அசவைழி அசைஇ அஞ்சாது கழியின் (மலை.394 - 403).

சில நடுகற்களிலே கீழ்ப்புகுதி, மலேபுகுதிகளாக இரண்டு சிற்ப உருவங்கள் அமகைக்கப்பட்டன. கீழ்ப்புகுதி சிற்பம் போரவீரன் போர்சியவதுபோன்ற காணப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சிற்பத்துக்கு மலேயுள்ள சிற்பம் அந்தவீரன் போரில் இறந்த பிறகு வீரசுவரக்கம் சின்று, அங்கு அரமங்கயைரோடு இருப்பதைக் குறிக்கிறது. இது வீரமரணம் அடைந்தவீரன் வீரசுவரக்கம் சின்று இன்பம் அனுபவிக்கிறான் என்று கருத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களில் நடுகற்களைப் பற்றிப் பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அறுபத்து மஃன்று சிவனடியாரங்களில் ஒருவராகிய சரேமான் பெருமாள் நாயனார் தாம்பாடிய திருவாரீரம்மணிக்கோவையில் பட்டோர் பெரும் ஆற்றலும் எழுதிநட்டக் கல்லும் என்று நடுகல்லைக் கஃறுகிறார் (வங்ககடசாமி, 2001 : 261).

நடுகற்கள் பலவித உயரங்களில் அமகைக்கப்பட்டன. மஃன்று அடி உயரமுள்ள நடுகற்களும் பன்னிரண்டடி உயரமுள்ள நடுகற்களும் உண்டு. இதுவரையில் கடசைசங்க காலத்து (கி.மு.300 முதல் கி.பி.250 வரையில்) நடுகற்களைப் பற்றி ஆராய்ந்தோம். அக்காலத்து நடுகற்கள் இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவில்லை. சங்க காலத்துக்குப் பிறகு கி.பி. 14-ஆம் நஃற்றாண்டு வரையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் கன்னடநாட்டிலும் வீரர்கள்க்கு நடுகல் நடுகிற வழக்கம் இருந்தது. பிறகாலத்து வீரர்களில் பல நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்தப் பிறகாலத்து நடுகற்களில் வட்டழெத்துகள் பெறிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. வட்டழெத்து வழங்குவதற்கு முன்பு பிராஃமி எழுத்து சங்ககாலத்தில் வழங்கி வந்தது என்பதை இப்போது அறிகிறோம். மலகைக்குகைகளிலே பாறகைக்கர்களில் சதெக்கி வகைக்கப்பட்டன பிராஃமி எழுத்துகளிலிருந்து வட்டழெத்துக்கு முன்பு பிராஃமி எழுத்து தமிழ்நாட்டில் வழங்கி வந்தது என்பதை அறிகிறோம். கி.மு. மஃன்றாம் நஃற்றாண்டில் பாரததசேத்தை அரசாண்ட அசோகசக்கரவரத்தி காலத்தில் பிராஃமி எழுத்து தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பட்டது என்று பெருவாகக் கருதப்படுகிறது. இப்போது தமிழ்நாட்டில் கிடைக்கிற பிராஃமி எழுத்துகள் தமிழ்நாட்டுப் பெளத்தர், சமணர் காலத்துக்கு முன்பு அதாவது பிராஃமி எழுத்து வருவதற்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் எந்தவகையான எழுத்து வழக்கில் இருந்தது? தமிழர்கள்க்கு வறே எழுத்து இல்லை என்றும் பிராஃமி எழுத்ததைத்தான் தமிழர்கள்க்கு ககைக்கொண்டார்கள் என்றும் ததொல்காப்பியம், புறநானஃறு, அகநானஃறு முதலிய சங்கநஃல்கள் எல்லாம் பிராஃமி எழுத்தில் எழுதப்பட்டவை என்றும் ஓசாரார் கஃறுகின்றனர். இவ்வாறு கஃறுகிறவர்கள் (பிராஃமி எழுத்து கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்பு) ததொல்காப்பியம் முதலிய சங்ககாலத்து நஃல்கள் வட்டழெத்தினால் எழுதப்பட்டன என்று கஃறிவந்தார்கள். இப்போது, பிராஃமி எழுத்து சங்ககாலத்தில் வழங்கி வந்தது என்பது

Written by - முனைவர் ச. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

தெரிந்த பிறகு தொல்காப்பியம் மூலதன சங்க நூல்கள் பிராமி எழுத்துதினால எழுதப்பட்டவை என்று கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

இன்னொரு சாரார் பிராமி எழுத்துக்கு முன்பு ஏதோ ஒரு வகையான எழுத்து சங்ககாலத்தில் வழங்கி வந்தது என்றும் பிராமி எழுத்து வந்த பிறகு அந்தப் பழைய எழுத்துமுறை மறைந்துவிட்டதென்றும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அந்தப் பழைய எழுத்துமுறை இத்தகைய உருவமுடையது என்பது தெரியவில்லை. பிராமி எழுத்துக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் வேறு வகையான பழைய எழுத்து இருந்ததா? இருந்தது என்று சொல்வதற்குச் சான்று இல்லை. இருக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கும் சான்று இல்லை. பிராமி எழுத்துத்தான் முதன்முதல் தமிழர் அறிந்த எழுத்து. அதற்கு முன்பு எந்த எழுத்தும் தமிழில் இல்லை என்று கற்றுக்கொள்வது, பிராமி எழுத்துக்கு முன்பு தமிழில் வேறு எழுத்து இருந்ததா இல்லையா என்று களைவிக் குச்சரியான விடையைத் தகுந்தவகையில் சங்ககாலத்து நடுகற்களையோடும். சங்ககாலத்து நடுகற்களில் எழுத்துகள் பொறிக் கப்பட்டிருந்தன என்பதை மலேசா என்று காட்டிக் கற்றினோம். அந்த வீரகற்கள் கிடக்காமலானால் அக்கற்களில் எழுதப்பட்டதுள்ள எழுத்துக்களையெக் கொண்டுவந்து அந்தக் காலத்தில் வழங்கி வந்த எழுத்தின் வரிவடிவத்தை அறியலாம். ஆனால், இதுவரையில் சங்ககாலத்து நடுகல் ஒன்றேனும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. பௌத்தர், சமணர் மட்டும் ஆதிகாலத்தில் தமிழ்நாட்டில் பிராமி எழுத்தை எழுதினார்கள் என்றால் அக்காலத்தில் பௌத்தர், சமணர் அல்லாத தமிழர் வேறு ஒரு வகையான எழுத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும். அந்த எழுத்துகள் நிச்சயமாக அக்காலத்து நடுகற்களில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே, கட்சை சங்ககாலத்தில் பிராமி எழுத்து வழங்கி வந்ததா அல்லது வேறுவகையான எழுத்து வழங்கி வந்ததா என்பதை அறிவதற்கு அக்காலத்து நடுகற்களையெக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடப்பட்ட வீரகற்கள் நிலத்திலே ஆழந்து புதைந்து கொண்டிருக்கும். புதினதை அடி அல்லது இரூபத்து அடி ஆழத்திலும் புதைந்து கிடக்கலாம். தமிழ்நாட்டுப் பல கலகைக் கழகங்களும் தமிழ்நாடு அரசின் தொல்லியல் துறையும் மத்திய அரசின் தொல்லியல் துறையும் இணைந்து ஒன்றுசேர்ந்து இதில் முயல்வாரர்களானால் பயன் காணக்கூடும். தமிழ்நாடு அரசின் தொல்லியல் துறையும் மத்திய அரசின் தொல்லியல் துறையும் கோவில் களிலுள்ள கல்வெட்டு எழுத்துக்களையும் தரகைக்கு மலேசே காணப்படுகிற கல்வெட்டு எழுத்துக்களையும் மட்டும் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருப்பது போதாது. தரகைக்குள் புதைந்து கிடக்கிற வீரகல் போன்றவற்றையும் அகழ்ந்து துத்து வெளிப்படுத்த வேண்டும் (வெங்கடசாமி, 2001 : 197 - 199).

ஐந்தாம் பதிப்பு 2008

ஆர்தாஸ்., 2008, திருக்குறள் அகராதி மலமும் சொல்லாக்கமும், சன்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம். காசிநாதன், நடன்., 2010, காஞ்சிபுரம் மாவட்டத் தடயங்கள், சன்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம். சீ தாராம் குரமுர்த்தி., 2008, காஞ்சிபுரம் மாவட்டத் தொல்லியல் கையேடு, சன்னை: தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை. சும்பிரமணியன், ச.வே., 2003, பத்துப்பாட்டு, கோவில்புர: கோவில்புர மடாலயம். சும்பிரமணியன், ச.வே., 2006, சங்க இலக்கியம் (மூழுவதும்), சன்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம். வெங்கடசாமி, மயிலசீனி., 2001, மயிலசீனி. வெங்கடசாமி ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

Written by - முனைவர் சு. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

தொகுதி - 6, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2001, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 1, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2001, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 4, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2001, மயிலை சீனி.வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி-3, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2002, சமயங்கள் வளர்த்த தமிழ், சனென்னை: எம். வறற்றியரசி.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2002, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 5, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2003, சமணமும் தமிழும், சனென்னை: வசந்தா புதிப்பகம்.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2003, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 2, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2004, பௌத்தமும் தமிழும், சனென்னை: நாம் தமிழர்
புதிப்பகம்.

annaiyappan.s.a@gmail.com